

ning af adgangen til at fremføre underskud for personer.

Stk. 1. og 2 indeholder reglerne om, at skyldnerens underskud fra årene før konkursen ikke kan fremføres til tiden efter konkursen. Forbuddet i *stk. 1* mod fremførelse omfatter både underskud i den skattepligtige indkomst, underskud i den personlige indkomst (som kun har betydning for 6 og 12 pct.-skatten efter de gældende regler) og underskud i virksomhedsindkomsten. Forslaget afskærer ikke adgangen til at fremføre resterende virksomhedsskat efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3. Hvis konkursboet er skattepligtigt, kan underskuddet iflg. *stk. 2* dog fremføres i boet under konkursbehandlingen uden hensyn til den tidsramme på 5 år, der følger af de almindelige regler om underskud. I relation til personskatteloven er det dog kun det underskud, der kan fradrages i næste års skattepligtige indkomst, der kan fremføres. Et evt. underskud i den personlige indkomst efter personskattelovens § 13, stk. 3 og 4, kan ikke fremføres. Det skyldes, at konkursboet betaler proportional skat, når det er skattepligtigt, og således hverken betaler 6 eller 12 pct.-skat.

Efter *stk. 3 og 4* gælder for personer som for selskaber - og med samme begrundelse nemlig, at kurators arbejde med at realisere boet lettes - at underskud under bobehandlingen kan fremføres og tilbageføres i hele perioden i konkursboets indkomst. Denne regel ændrer ikke de almindelige regler for, hvornår der opstår et skattepligtigt underskud.

Hvis skyldnerens ægtefælle driver virksomheden, er underskud fra virksomheden fradragsberettiget hos denne. Forslaget afskærer i *stk. 5*, at underskuddet fremføres efter konkursen. Hvis underskuddet kan fratragtes hos skyldnerens ægtefælle i det indkomstår, hvor skyldneren erklæres konkurs, kan det dog fremføres i konkursboets indkomst. Det er ganske samme regler, som foreslås i *stk. 2* om underskud hos skyldneren selv.

Stk. 6 tager sigte på den situation, at ægtefællen, der drev virksomheden, udover underskud fra virksomhed også har f.eks. underskud på en fast ejendom (når renteudgifter medregnes), der ikke omfattes af konkursen. Hvis ægtefællen herudover har lønindkomst, beregnes underskuddet fra virksomheden ved, at man først fratrukker ejendomsunderskuddet i lønindkomsten. Et evt. positivt resultat nedsætter virksomhedens underskud. Man nedsætter altså ikke virksomhedens underskud med hele lønindkomsten.

Eks.:

Skyldnerens ægtefælle har i et givet indkomstår underskud fra virksomhed, der tilhører skyldneren på 500.000 kr. Herudover har ægtefællen en lønind-

komst på 300.000 kr. og underskud på fast ejendom på 200.000 kr.

Indkomsten i det pågældende indkomstår udgør	
Lønindkomst	300.000 kr.
Underskud (fast ejendom)	200.000 kr.
Underskud (virksomhed)	<u>500.000 kr.</u>
Underskud i alt	400.000 kr.

Hele dette underskud henføres til virksomheden. Man formindsker altså ikke virksomhedsunderskuddet med lønindkomsten, og henfører således ikke 200.000 kr. af »underskud i alt« til den faste ejendom.

En gældsnedsettelse på f.eks. 350.000 kr. i forbindelse med en tvangsakkord medfører herefter en nedsettelse af »underskud i alt« til 50.000 kr.

Bortset fra de tilfælde, hvor ægtefællens underskud stammer fra skyldnerens virksomhed, indeholder forslaget ingen begrænsninger i ægtefællens ret til at fremføre underskud. Det kan også overføres til skyldneren og fradrages, evt. også i konkursboets indkomst, efter de almindelige regler for, hvornår ægtefællens underskud fratragtes i særlig indkomst.

I nogle tilfælde er underskudsgivende aktiver blevet selvangivet hos ægtefællen, selvom de tilhørte skyldneren. Udenfor konkurs vil man i almindelighed ikke gribe ind heroverfor. I tilfælde af skyldnerens konkurs kan det dog være nødvendigt at genoptage gamle ansættelser af ægtefællerne for at placere aktiverne rigtigt og undgå, at underskuddet fra skyldnerens aktiver fremføres på den anden side af konkursen.

Til § 13.

Bestemmelsen indeholder forslaget for personer om, at de særlige konkursskatteregler bortfalder, hvis konkursen over skyldneren ophæves, fordi skyldneren viser sig solvent, og der derfor ikke har været grund til at erklære skyldneren konkurs.

Til § 14.

I § 14 foreslås det, at skattemyndigheden kun kan træffe afgørelse om skattepligt hvis myndigheden skønner, at konkursindkomsten overstiger 100.000 kr. for perioden fra begyndelsen af det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges indtil konkursens slutning. Myndighederne skal dog ikke træffe bestemmelse om skattepligt, hvis det må antages, at kun en mindre del af skatten kan inddrives.

Til § 15.

Efter den foreslåede § 15, *stk. 1*, påhviler det bostyret at indsende genpart af de dokumenter, der efter § 116 i konkursloven indsendes til skifteretten, til skattemyndigheden. Med den foreslåede hjemmel i § 17